(841) "दिश अतिसर्जने" (VI-तुदादिः-1283. सक. अनि. उभ.)

अतिसर्जनम्=त्यागः, दानं च ।

देशकः-शिका, देशकः-शिका, [1]दिदिक्षकः-क्षिका, देदिशकः-शिका ;
[2]उपदेष्टा-ष्ट्री, देशयिता-त्री, दिदिक्षिता-त्री, देदिशिता-त्री ;
[3]दिशन्-ती, देशयन्-न्ती, दिदिक्षन्-न्ती ; —
देक्ष्यन्-न्ती-ती, देशयिष्यन्-न्ती-ती, दिदिक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
दिशमानः, देशयमानः, दिदिक्षमाणः, देदिश्यमानः ;
देक्ष्यमाणः, देशयिष्यमाणः, दिदिक्षिष्यमाणः, देदिशिष्यमाणः ;
[4]दिक्-दिग्-दिशौ-दिशः, दिशा ; — — —
[5]दिष्टम्-दिष्टः-दिष्टवान्, देशितः, दिदिक्षितः, देदिशितः-तवान् ;
[6]दिशः, [7]उपदेशी, प्रादेशिनी, देशः, दिदिक्षुः, देदिशः ;
देष्टव्यम्, देशयितव्यम्, दिदिक्षितव्यम्, देदिशितव्यम् ;
देशनीयम्, देशनीयम्, दिदिक्षणीयम्, देदिशनीयम् ;
देश्यम्, देश्यम्, दिदिक्ष्यम्, देदिश्यम् ;

---

1. सन्नन्तात् ण्वुलि, 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वे, 'व्रश्च —' (8-2-36) इत्यादिना षत्वे, 'षढोः कः सि' (8-2-41) इति तकारस्य ककारे च रूपमेवम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।

2. तृचि, 'व्रश्च—' (8-2-36) इत्यादिना शकारस्य षकारे, तकारस्य, 'ष्टुना ष्टुः' (8-4-41) इति ष्टुत्वेन टकारे च रूपम् । एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम् ।

3. शतरि, 'तुदादिभ्यः—' (3-1-77) इति शः विकरणप्रत्ययः । तस्य शित्त्वेन सार्वधातुकत्वाद् ज्ञिद्वद्भावातिदेशाच्चाङ्गस्य गुणो न । एवं शानजन्तेऽपि ज्ञेयम् ।

4. 'ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिगुष्णिग्—' (3-2-59) इत्यादिना क्विन्नन्तो निपातितः । तेन, 'क्विन्प्रत्ययस्य कुः' (8-2-62) इति शकारस्य कुत्वम् । व्रश्चादिषत्वस्यापवादोऽयम् । चर्त्वविकल्पः । 'आपं चैव हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा ॥' इति भागुरिवचनात् स्त्रियां टाप् भवति ।

5. दिष्टं=दैवम् । 'दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं—'इत्यमरः । 'क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति संज्ञायां क्तप्रत्ययः ।

6. 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः' (3-1-135) इति कर्तरि कप्रत्ययः ।

7. ताच्छील्ये, साधुकारिणि वा णिनिप्रत्ययान्तोऽयम् ।